

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 471. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019865408/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

var ham muligt at gjøre det; det er ham, som myrdede han dem endnu en Gang — men der var ikke Halvdelen af et Sekund at betænke sig, og han er midt i Arbeidet, inden han ret veed af det. Det er som den frygteligste Straf, som var han fordømt til at staa her og dreie Gangspillet og myrde i al Evighed. Ja, ganske saadan baskede og smeldede Seilene den Gang stedse fornøieligere, eftersom de nærmede sig Vindretningen, og saaledes skar ogsaa Vingerne gennem Luften med disse susende Stød, der bestandig blev vægtigere og hurtigere. Nu er han allerede selv saa temmelig i Læ. Og nu standser Dreiningen ligesom den Gang paa Halvveien, uden at Vingerne komme om i Vinden. Det er tilstrækkelig saadan, naar blot Blæsten ikke falder i dem bagfra, og det er ikke Omstændigheder, under hvilke man gjør mere end hvad der netop er tilstrækkeligt.

Mølleren løser Persestangs-Kjeden, holder den et Øieblik i Haanden, mens han med øvet Øie følger Vingerens Sving, giver los og løber frem mod Vingerne, som han naar just som den ene standser nede ved Omgangen. Blæsten synes at have sagtnet en Kjende, mens han løser Lincene og ruller den nederste Del af Seilet sammen. Men da han nu klattrer op i Hækken, tager den fat igjen som om den vilde ryste ham ned. Derved ligger

Gaarden belyst af et Lyn og i Dagligstuevinduene ser han Ansigter, som stirre op imod ham. Endelig er ogsaa det øverste af Seilet bjerget og surret forsvarlig fast: han entrer ned og tager Stormbrædderne ud.

Og nu maa han tilbage igjen til Læsiden for at hale i Persestangs-Kjeden og lade Vingerne gjøre en halv Svingning. Men de har langt stærkere Fart paa nu, han har forregnet sig, og da han naar hen til Vingen er den standset for høit oppe over Omgangen; han maa tilbage og gjøre det om igjen, Og da han atter kommer frem paa Vindsiden, er det en sand Storm, der modtager ham. Det er ikke længer smaa sarte Blade af Frugtblomster, som den har klædt sig i, men Blade af Træerne, Straa og Støv fra Gaardspladsen ryger om ham og rasler mod Kværnloftets Bræddevæg og hen ad Straakappen. Seilet slaar og basker som rasende i hans Haand, og det er med Nød og Neppe, at han faar det rullet og bundet. Det ene Stormbrædt glider fra ham og blæses ud over Omgangen.

Stedse hurtigere vælter Tordenen sig i Lynets Spor, som om det gjaldt at indhente det, og undertiden synes det naaet, idet den buldrer samtidig med at et nyt Lyn flammer; for det lyner nu fra alle Himmelhjørner. Og Mølleren ser Lynene, mens han løber frem og tilbage paa Omgangen